

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 14. september 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rebekka Thorn
Sagsnr.: 2020-0030-4527
Dok.: 1576383

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1607 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. august 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1607 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”Svensk vold kan være på vej til Danmark” fra Politiken den 15. juli 2020, herunder besvare følgende:

– Vil den type fornædelse og ydmygelse af ofret blive anset som en skærpende omstændighed, når/hvis der rejses tiltale mod gerningsmanden og ved en udmåling af straffen?

– Vil det blive anset for en skærpende omstændighed, at forholdet er blevet filmet og offentliggjort på sociale medier?

– Er der strafferetligt forskel på, om en ugerning er blevet filmet uden deling, eller om filmen efterfølgende er delt via mail og andre medier til en lukket gruppe, eller om filmen er offentliggjort til offentligt skue på sociale medier eller lignende?

– Hører den nævnte forbrydelse med fornædelse og ydmygelse som en væsentlig del af ugerningen til under hadforbrydelser?

– Rummer dansk strafferet begrebet ”dominansvold”, som er udbredt i Sverige, og som desværre nu også ses i Danmark, og hvordan håndteres det?

– Når flere personer med indvandrerbaggrund udøver dominansvold og fornædler og ydmyger et dansk offer, er der så tale om en hadforbrydelse?

– Er ministeren enig med den socialdemokratiske udlændingeordfører, der mener, at vi aldrig skal acceptere en så primitiv opførsel, at den voldskultur kan de tage med hen, hvor peberet gror, og at det er at foretrække, at gerningsmanden får en udvisningsdom?

– Er det muligt inden for den nuværende straffelov, at anklagemyndigheden kræver udvisning til en gerningsmand, der har begået en forbrydelse, som beskrevet i artiklen, og i benægtende fald bedes ministeren oplyse, om regeringen vil foretage en straffeskærpelse, så udvisning i lignende tilfælde bliver mulig?

– I fald gerningsmanden er umyndig eller under den kriminelle lavalder, bedes det oplyst, om der kan rettes sanktioner mod familien, f.eks. udsmidning fra en lejlighed i et alment boligselskab eller andre foranstaltninger?

– Hvis der sker domfældelse i sagen, hvilken betydning vil det så have for gerningsmandens status her i landet, hvis gerningsmanden ikke er dansk statsborger?

- Er politiet i dag opmærksomme nok på sager, hvor indvandrere udøver dominansvold mod unge danske ofre, og hvordan håndteres sådanne sager?
- Vil ministeren iværksætte strafferetlige initiativer, der giver politi og anklagemyndighed muligheder for at håndtere kommende sager om dominansvold?”

Svar:

Jeg vil indledningsvist slå fast, at jeg naturligvis er helt på linje med den socialdemokratiske udlændingeordfører. Vold skal aldrig tolereres i det danske samfund, og det, der beskrives i artiklen, kan kun betegnes som modbydeligt. Kan gerningsmænd til sådanne overgreb udvises, skal de det.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Rigsadvokaten kan generelt oplyse, at dominansvold i dansk ret rummes i det almindelige voldsbegreb. Vold er strafbart efter straffelovens §§ 244 og 245. Vold omfattet af § 244 kan herudover indgå som element i overtrædelser af straffelovens § 260 (ulovlig tvang), hvis volden sker med henblik på, at den forurettede skal gøre, tåle eller undlade noget, og § 288 (røveri), hvis volden udøves som led i, at gerningsmanden skaffer sig uberettiget vinding ved at fratage forurettede noget (stk. 1, nr. 1) eller tvinger forurettede til at gøre eller undlade noget (stk. 1, nr. 3).

Det er endvidere efter straffelovens § 264 d strafbart uberettiget at videregive meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget en bredere offentlighed. Afhængigt af det strafbare forholds karakter antages bestemmelsen bl.a. at omfatte meddelelser om eller billeder af, at den forurettede har været offer for en forbrydelse, jf. betænkning nr. 1563 fra Straffelovrådet om freds- og ærekrænkelser, afsnit 2.6.

2. Straffelovens kapitel 10 indeholder bestemmelser, der fastsætter de momenter, der almindeligvis skal indgå ved straffens fastsættelse.

Det fremgår således f.eks. af straffelovens § 80, stk. 1, at der ved straffens fastsættelse under hensyntagen til ensartethed i retsbehandlingen skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Af straffelovens § 80, stk. 2, følger det endvidere, at der ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal tages hensyn til den med lovovertrædelsen

forbundne skade, fare og krænkelse samt til, hvad gerningsmanden indså eller burde have indset herom.

Det skal ved straffens fastsættelse desuden i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen f.eks. er udført af flere i forening, og/eller hvis overtrædelsen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende, jf. straffelovens § 81, nr. 2 og 6.

3. Udlændinge kan udvises på grund af kriminalitet, som følge af visse ordensmæssige hensyn og på grund af ulovligt ophold eller arbejde. En udlænding kan endvidere udvises af hensyn til statens sikkerhed.

Udgangspunktet i de danske udvisningsregler er, at jo længere tid en udlænding har opholdt sig lovligt her i landet, desto grovere kriminalitet skal der til, for at den pågældende kan udvises.

Der er dog alene tale om et udgangspunkt, eftersom en række former for kriminalitet kan føre til udvisning, uanset hvor længe udlændingen har opholdt sig i Danmark. Der kan i den forbindelse henvises til udlændingelovens § 22, nr. 4-9, der bl.a. omfatter:

- en række sædelighedsforbrydelser, herunder f.eks. voldtægt,
- forskellig personfarlig kriminalitet, herunder f.eks. vold, samt
- grove berigelsesforbrydelser, herunder røveri, tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed.

Udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 4-9, forudsætter dog i alle tilfælde, at udlændingen idømmes ubetinget frihedsstraf.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændinge, der findes skyldig i f.eks. vold, vil efter de gældende regler således skulle udvises, medmindre udvisning i det konkrete tilfælde med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 6. Det vil i hver enkelt sag bero på en konkret vurdering, om det er tilfældet. I den forbindelse vil der ud over den begåede kriminalitets art og grovhed bl.a. skulle ses på varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet, udlændingens familiesituation og fastheden af udlændingens sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.”

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at politiet – i medfør af almenboliglovens § 63 d – kan videregive oplysninger til en boligorganisation om strafferetlige afgørelser vedrørende forhold, som en beboer har begået inden for eller med virkning i det boligområde, som den pågældende bor i, eller mod en ansat i boligorganisationen, når videregivelsen må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde.

Bestemmelsen i almenboliglovens § 63 d blev indført for at skabe en udtrykkelig og klar hjemmel til, at politiet kan videregive oplysninger til boligorganisationerne mv. om beboeres strafferetlige afgørelser med henblik på, at boligorganisationerne i højere grad kan skride ind over for lejere, som chikanerer og skaber utryghed for de øvrige beboere, herunder ved ophævelse af lejemål.

Da bestemmelsen vedrører ”strafferetlige afgørelser” – hvormed skal forstås domme og vedtagne bødeforelæg – kan hjemlen imidlertid ikke anvendes i forhold til personer under den kriminelle lavalder.

Rigspolitiet kan endvidere oplyse, at der efter omstændighederne kan være tale om en hadforbrydelse i en situation, hvor en kriminel handling – som f.eks. vold eller røveri – begås helt eller delvist med baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende.

Såfremt en kriminel handling anses for værende en hadforbrydelse, kan det udgøre en strafskærpende omstændighed.

Politiet er derfor – og med henblik på at bekæmpe hadforbrydelser – i det daglige politiarbejde og i forbindelse med modtagelse af anmeldelser og efterforskning af straffesager opmærksomme på at identificere eventuelle hadforbrydelser.

Til brug herfor følger politiet Rigsadvokatens retningslinjer vedrørende mulige indikationer, der kan pege i retning af, at der i en given sag foreligger et hadmotiv.”

Jeg finder tendensen med dominansvold særdeles bekymrende, ligesom det er bekymrende, at unge med anden etnisk baggrund end dansk er overrepræsenterede i kriminalitetsstatistikkerne. Regeringen har netop præsenteret et udspil til en ny flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden, der har fokus på mere nærpolti, så vi får et politi, der er dér, hvor danskerne har brug

for det. Samtidig kommer regeringen til at se på, hvordan vi kan gøre mere for at imødegå utryghedsskabende adfærd helt generelt.